

25 pct. af den energi, der kommer ved afbrænding af affald, fra plast. Plastindholdet er efter visse opgørelser højere. En betydelig del af energiindholdet i affald er således ikke CO₂ neutralt. For det andet er der ikke samme størrelse fiskale afgift på affald, som på fossile brændsler. Endelig gives der et statsligt elproduktionsstilskud til elproduktion på affaldsbaserede centrale kraftvarmeværker – et tilskud der ikke gives, hverken til elproduktion med fossile brændsler eller til elproduktion på centrale kraftvarmeværker, selvom de måtte benytte affald som brændsel.

Da afgifter på fossile brændsler til procesformål og til elproduktion stort set godtgøres eller de fossile brændsler er fritaget, betyder det, at der ikke er nogen afgiftsmæssig fordel ved at bruge affald frem for fossile brændsler som brændsel i industrien og til central elproduktion. Derimod er der en betydelig afgiftsfordel ved at bruge affald som brændsel til produktion af rumvarme. Ved brug af affald til produktion af rumvarme er afgiften 13,4 kr. pr. GJ (2009). Bruges der derimod fossile brændsler til kraft-varmeproduktion, er afgiften typisk 39,6 kr. pr GJ (2009). Altså er der en afgiftsfordel på 26,2 kr. pr. GJ (2009) ved at bruge affald frem for fossile brændsler til rumvarmeproduktion. Det kan gøre det vanskeligt at øge anvendelsen af affald som brændsel på centrale kraftværker, da det vil tilskynde til, at en stor del af alt affald som i dag vil blive brændt af i decentrale affaldsforbrændingsanlæg. Dette understøttes yderligere af, at der ydes statsstilskud til den elektricitet, der produceres i forbindelse med affaldsbaseret decentral kraftvarme.

Da der herudover skal betales en forbrændingsafgift ved forbrænding af affald på 330 kr. pr. ton affald som udgangspunkt, vil industrien og de centrale elproducenter stå overfor en stor nettoafgift, da der ikke er nogen afgiftsmæssige fordele for dem ved at benytte affald som brændsel, hvilket der er for producenterne af rumvarme. Dermed er der ingen incitament for industrien og de centrale elproducenter til at bruge affald som brændsel. Affaldet vil derfor fortsat blive brændt på affaldsforbrændingsanlæggene, hvor der er en afgiftsfordel ved at bruge affald til produktion af rumvarme.

Derfor foreslås som tidligere nævnt med dette forslag en omlægning af afgifterne på forbrænding af affald, idet affaldsforbrændingsafgiften bortfalder, og affaldsvarmeafgiften, der er en energiafgift, til gengæld forhøjes. Derudover lægges der CO₂-afgift på affaldet, og elproduktionstilskuddet til decentral affaldsbaseret elproduktion afskaffes. Omlægningen vil medføre en mere ensartet behandling af affald og fossile brændsler til energiproduktion. Den vil derfor bi-

drage til neutralitet i afgiftssystemet i forhold til, hvor affald forbrændes. Denne neutralitet indebærer en velfærdsøkonomisk gevinst i det omfang, at affaldet efter omlægningen vil blive afbrændt på de anlæg, hvor afbrændingen er forbundet med færrest omkostninger, når der ses bort fra afgifter.

Ved omlægningen vil affald, der importeres til forbrænding, samtidig blive pålagt afgifter på lige fod med dansk affald til forbrænding.

En sådan omlægning vil betyde, at det fremover stort set kun vil være affald til rumvarme, der belastes med afgifter. Dette fordi forbrændingsafgiften ved afbrænding af affald til procesformål og til elproduktion bortfalder, og der stort set vil være godtgørelse eller fritagelse for energiafgift og CO₂-afgift ved forbrænding af affald til disse formål.

Energiindholdet i affaldet vil være afgørende for, hvor meget der skal betales i afgift. Dette betyder, at afgiften stiger for affald med højt energiindhold (f.eks. plast og papir), og falder for affald med et lavt energiindhold. For sidstnævnte affald, f.eks. husdyrgødning og spildevandsslam, vil afgiften i praksis være beskeden på grund af det meget lave energiindhold i affaldet. For alt affald under ét vil den forhøjede affaldsvarmeafgift gennemsnitligt set være tæt på den nuværende forbrændingsafgift af affald.

3.1.2. Effekter af omlægningen

3.1.2.1. Fordelingsmæssige effekter ved uændret adfærd

Der er tale om en strukturel omlægning af afgifterne ved forbrænding af affald. Alligevel er de fordelingsmæssige effekter af omlægningen begrænsede ved uændret adfærd.

Affald afbrændes typisk i en af tre slags virksomheder, nemlig hvile-i-sig-selv affaldsforbrændingsanlæg, slamforbrændingsanlæg eller produktionsvirksomheder.

95 pct. af affaldet afbrændes i hvile-i-sig-selv affaldsforbrændingsanlæg ejet af affaldsselskaber, kommuner eller private. Disse anlæg overvælter omkostningerne i deres priser. Det gælder således omkostningerne til de afgifter vedrørende affaldsforbrænding, som anlæggene skal betale til staten. Affaldsforbrændingsafgiften belaster affaldsleverandørerne via et affaldsgebyr for at få behandlet affaldet. Affaldsvarmeafgiften belaster varmekunderne via varmeprisen. Hvis denne eksisterende struktur fastholdes efter afgiftsommelægningen, vil affaldsleverandørerne få reduceret gebyr, og det vil være varmekunderne, der får overvæltet afgiftsomkostningen i varmeprisen.